

**UCHWAŁA NR LII/915/2023
RADY MIEJSKIEJ W DĄBROWIE GÓRNICZEJ**

z dnia 8 lutego 2023 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi nr BRM.1510.6.2022 na Prezydenta Miasta Dąbrowy Górniczej

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2023 r. poz. 40) w zw. z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. 2022 r. poz. 2000 z późn.zm.) na wniosek Komisji Skarg, Wniosków i Petycji

**Rada Miejska w Dąbrowie Górniczej
uchwała:**

- § 1.** Uznać za bezzasadną skargę nr BRM.1510.6.2022 na Prezydenta Miasta Dąbrowy Górniczej.
- § 2.** Uzasadnienie stanowi załącznik do niniejszej uchwały.
- § 3.** Zobowiązać Przewodniczącą Rady Miejskiej do zawiadomienia Skarżącego o sposobie załatwienia skargi.
- § 4.** Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady Miejskiej w Dąbrowie Górniczej

Agnieszka Pasternak

W dniu 20 grudnia 2022 r. do Rady Miejskiej w Dąbrowie Górniczej wpłynęła skarga na Prezydenta Miasta Dąbrowy Górniczej, wniesiona przez Panią H. H.

Powyższa skarga została zarejestrowana w rejestrze Skarg, Wniosków i Petycji kierowanych do Rady Miejskiej pod nr BRM.1510.6.2022.

Zgodnie z art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2022r. poz. 2000 z późn. zm.) organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych, jest Rada Gminy.

Odnosząc się do zarzutów podniesionych przez Panią H.H. w skardze z dnia 26 listopada 2022 r. informuję, że dotyczą one dwóch aspektów załatwiania sprawy tj.: merytorycznych czynności podejmowanych przez tutejszy organ oraz sposobu podejmowania działań przez pracowników Urzędu.

W odniesieniu do pierwszego z wymienionych aspektów, tj. merytorycznych czynności organu Skarżąca w skardze z dnia 26 listopada 2022 r. porusza temat działań na nieruchomościach sąsiednich (oświetlenie i wykopy) oraz zalewania domu. Oddziaływania posesji sąsiednich polegają na zamontowaniu przez sąsiada tj. Pana G. urządzeń oświetleniowych w sposób powodujący dostawanie się światła także do sypialni Skarżącej (co przeszkadza w wypoczynku nocnym) oraz wykonaniu na działce Pana B. wykopów, które (w ocenie Skarżącej) spowodowały naruszenie fundamentów jej domu i odpadnięcie tynku. Opisane przez Panią H. okoliczności wskazują, że w omawianej sprawie występuje zjawisko immisji sąsiedzkich, tzn. zachowań występujących na nieruchomości własnej, które oddziałują na posesje sąsiednie. Mogą one przybrać dwojaki rodzaj: bezpośredni lub pośredni. *„Immisje bezpośrednie są zamierzoną ingerencją osób trzecich w sferę cudzej własności. Zakaz ich stosowania wynika nie tyle z art. 144, ile raczej z art. 140 (wyrok SN z 15.03.1968 r., III CRN 41/68, LEX nr 6298) (...) Ingerencja w cudzą sferę własności daje jedynie podstawę do wytoczenia powództwa negatoryjnego (art. 222 § 2) celem zaniechania naruszeń oraz naprawienia powstałej wskutek tego szkody (...) Immisje pośrednie są skutkiem ubocznym działania (tzw. immisje pozytywne, które powodują powstawanie niepożądanych czynników oddziałujących na nieruchomości sąsiednie, np. hałas betoniarki czy piły używanej przy pracach remontowych) lub zaniechania działania (tzw. immisje negatywne, które wstrzymują lub umniejszają oddziaływanie pewnych pożądanых czynników na nieruchomości sąsiednie, które to czynniki w innym przypadku oddziaływałyby, np. wstrzymanie biegu wód deszczowych przez wykopanie rowu lub zbiornika) właściciela w ramach wykonywania jego prawa własności, które wywiera wpływ na pobliskie nieruchomości gruntowe (...) W przypadku niedozwolonych immisji pośrednich, które naruszają uprawnienia właściciela do spokojnego korzystania z rzeczy, można posłużyć się skargą negatoryjną (art. 222 § 1), żądając zaniechania naruszeń i przywrócenia stanu zgodnego z prawem¹⁾”*. Sama Skarżąca posługuje się tym terminem w treści swojej korespondencji. Immisje sąsiedzkie są sprawami z zakresu prawa cywilnego. Środkiem ochrony jest zwrócenie się do sądu cywilnego z powództwem negatoryjnym, polegającym na żądaniu zaprzestania szkodliwych oddziaływań i przywrócenia stanu prawidłowego, o czym Skarżąca była informowana przez Prezydenta Miasta, a także pracowników Urzędu Miejskiego wielokrotnie w toku wieloletniej korespondencji.

Odnosząc się do podniesionego przez Skarżącą faktu zalewania jej nieruchomości ustalono, że w skutek zgłoszenia tego problemu do Urzędu Miejskiego na podstawie umowy zawartej przez Gminę z Miejskim Zarządem Ulic i Mostów Sp. z o.o. z siedzibą w Dąbrowie Górniczej, podjęte zostały czynności mające na celu zabezpieczenie terenu przed skutkami opadów deszczu mogących doprowadzić do wyrządzania szkód na działce prywatnej. Na odcinku od budynku nr (...) do końca drogi ułożony został krawężnik, którego zadaniem było skierowanie wód opadowych do ul. Ofiar Katynia. Prace zostały wykonane zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami sztuki budowlanej. W dniu 5 sierpnia 2009 r., podczas oględzin terenu udokumentowanych protokołem, mąż Skarżącej oświadczył, iż od czasu wykonania tych prac nie zaistniała sytuacja zalewania posesji. W związku jednak z faktem, iż w późniejszym terminie Skarżąca zwróciła się o wykonanie odpływu wód deszczowych ponownie zgłaszając problem, prowadzone było postępowanie w przedmiocie zasadności nakazania przywrócenia stanu poprzedniego lub wykonania urządzeń zapobiegających szkodom. W wyniku wyłączenia Prezydenta Miasta Dąbrowy Górniczej z roli organu orzekającego, czynności wykonywane były przez Prezydenta

¹⁾ B. Sitek [w:] J. Ciszewski, P. Nazaruk (red.), Kodeks cywilny. Komentarz aktualizowany, LEX/el. 2022.

Miasta Będzina. Organ ten przeprowadził postępowanie zakończone decyzją z dnia 30 stycznia 2018 r. sygn. WKŚ.6331.1.2013, w drodze której odmówił nakazania Gminie Dąbrowa Górnicza przywrócenia stanu poprzedniego lub wykonania urządzeń zapobiegających szkodom na działce stanowiącej własność Skarżącej. W uzasadnieniu zostało wskazane w szczególności, że: „W sierpniu 2016 r., Pan M.K. powołany w charakterze biegłego wykonał „Opinię której przedmiotem miało być zbadanie stanu wody na gruncie przedmiotowej działki w Dąbrowie Górniczej przy ul. Ofiar Katynia, w myśl przepisów art. 29 Prawa wodnego”(…) Biegły stwierdził, że nawet bardzo intensywne opady deszczu, które wystąpiły w dniu 25.07.2016r. nie spowodowały spływu wody opadowej w kierunku trwałego krawężnika o długości ok. 10m i wysokości 10-15 cm, znajdującego się pomiędzy działkami (...). Biegły w opinii wyjaśnił, że nawet podczas nawalnego deszczu powodującego powódź, woda z drogi na działce nr (...) nie będzie przepływać przez ten krawężnik na działkę nr (...) stanowiącą własność p. B., a tym bardziej dalej na teren działki nr (...), stanowiącej własność Skarżącej, która znajduje się poniżej tej działki (...) Biegły jednoznacznie stwierdził, że woda 15 razy większa niż woda przy deszczu miarodajnym nigdy nie przeleje się przez krawężnik z powyższej drogi na działkę nr (...), a tym bardziej na działkę nr (...) – stanowiącej własność Skarżącej (...) W świetle powyższego zdaniem autora opinii do objętości deszczu miarodajnego nie może wystąpić nawet hipotetyczna szkoda dla działki i budynku Skarżącej”. W ocenie Prezydenta Miasta Będzina, opinia wraz z wyjaśnieniami cechuje się „poprawnością wobec wskazań logiki formalnej, zgodności z doświadczeniem życiowym i wskazaniem wiedzy”. Stan faktyczny sprawy został wyjaśniony w oparciu o opinię biegłego, oględziny w terenie, wyjaśnienia złożone przez biegłego, przesłuchanie strony oraz świadka. Od powyższej decyzji w dniu 8 lutego 2018 r. Skarżąca wniosła odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach. Prezydent Miasta Będzina nie znalazł podstaw do zastosowania art. 132 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, w związku z czym sprawa została przekazana do organu II instancji. Powyższa decyzja została utrzymana w mocy przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze decyzją z dnia 6 listopada 2018 r. znak SKO.OS/41.9/337/2018/990/AK, które tym samym uznało ją za prawidłową. W obrocie prawnym występuje więc decyzja ostateczna stanowiąca, że na Gminie Dąbrowa Górnicza nie ciąży obowiązek przywrócenia stanu poprzedniego lub wykonania urządzeń zapobiegających szkodom na działce stanowiącej własność Skarżącej.

Pomimo faktu, iż sprawa została rozstrzygnięta przez organy I i II instancji, Skarżąca w ciągu ostatnich lat wielokrotnie kierowała korespondencję do organów i instytucji publicznych (Prezydent Miasta, tutejszy Urząd, Samorządowe Kolegium Odwoławcze, Komisja Rewizyjna Rady Miejskiej w Dąbrowie Górniczej, Prokuratura Rejonowa w Dąbrowie Górniczej, Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie) podnosząc problem zalewania jej posesji oraz żądając podjęcia czynności w tej sprawie. Organy te albo uznawały się na podstawie obowiązujących przepisów za niewłaściwe do rozstrzygnięcia sprawy i przekazywały sprawę według właściwości albo nie stwierdzały nieprawidłowości w działaniach Gminy Dąbrowa Górnicza. Analiza akt sprawy, w tym wcześniejszych rozstrzygnięć w zakresie wnoszonych przez Skarżącą skarg wykazała, iż podnoszone przez Skarżącą zarzuty nie znajdują potwierdzenia w stanie faktycznym. Kwestie związane z zalewaniem nieruchomości, będące przedmiotem skarg i interwencji były rozpatrywane przez Prezydenta Miasta i pracowników Urzędu Miejskiego. Gmina podjęła czynności mające na celu zabezpieczenie terenu przed skutkami wód opadowych, mogących doprowadzić do wyrządzenia szkód na działce Skarżącej. Prace te zostały wykonane zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa oraz zasadami sztuki budowlanej.

Odnosząc się do drugiego z poruszonych aspektów, tj. sposobu załatwiania zgłaszanych spraw należy wskazać, że Skarżąca od wielu lat w swojej korespondencji formułuje zarzuty pod adresem osób uczestniczących w rozpatrywaniu jej spraw (np. policjanci, sędziowie, prokuratorzy). Skarżąca szczególnie często w swojej dotychczasowej korespondencji formułuje zarzuty pod adresem Naczelnika Wydziału Infrastruktury Miejskiej (poprzednio Wydział Komunikacji i Drogownictwa). Są one bądź to całkowicie nieprawdziwe (rzekome manipulowanie przez wskazaną osobę innymi organami administracji publicznej, w tym Prezydentem Miasta Będzina oraz Samorządowym Kolegium Odwoławczym w Katowicach, działanie na niekorzyść Skarżącej w porozumieniu z sąsiadem) bądź polegają na bezpodstawnym zarzucaniu popełnienia czynów zabronionych, bez jakichkolwiek dowodów na poparcie tych tez. Pomimo wskazywania przez Gminę Dąbrowa Górnicza w kolejnych pismach, że nie występują podnoszone nieprawidłowości, Skarżąca konsekwentnie zarzuca, jej zdaniem występujące, naruszanie przez pracowników tut. Urzędu prawa cywilnego i karnego. Sprawa była rozpatrywana przez prokuratora Prokuratury Rejonowej w Dąbrowie Górniczej, który postanowieniem z dnia 26 kwietnia 2021 r. sygn. akt PR1 Ds. 1509.2020 umorzył śledztwo w sprawie mającego miejsce od 2009 r. do 2020 r. przekroczenia uprawnień lub niedopełnienia obowiązków przez Naczelnika Wydziału Infrastruktury Miejskiej. Jak wskazano

w uzasadnieniu ww. postanowienia: „Nie można wskazać, aby doszło do realizacji znamion czynu z art. 231 § 1 kk [t.j. nadużycie uprawnień przez funkcjonariusza publicznego] (...) wszystkie decyzje podejmowane były w granicach prawa, zgodnie i w ramach kompetencji urzędników (...) były one weryfikowane w ramach właściwej procedury (...) Każde pismo kierowane przez pokrzywdzoną spotykało się z odpowiedzią (...) i wyjaśnieniem okoliczności sprawy (...) żaden z dowodów nie wskazuje na to, aby jakakolwiek czynność urzędnika (...) podjęta została (...) celowo i bez podstawy prawnej (...) Jest to interpretacja przyjęta przez pokrzywdzoną, która nie znajduje oparcia w przeprowadzonych dowodach (...) nie sposób stwierdzić w sprawie, aby decyzje (...) podejmowane były przez urzędnika wbrew prawu z przekroczeniem jego uprawnień lub w skutek niedopełnienia przez niego obowiązków (...) Wręcz przeciwnie, zgromadzony materiał dowodowy wskazuje na to, że decyzje te posiadały oparcie w przepisach prawa i tym samym nie doszło do realizacji znamion czynu stypizowanego w art. 231 § 1 k.k.” Pomimo weryfikacji działań pracowników Urzędu przez niezależne organy (SKO w Katowicach, Prokuratura Rejonowa, Prezydent Miasta Będzina, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach) i niedoszukania się w nich nieprawidłowości, Skarżąca systematycznie zarzuca osobom uczestniczącym w zgłaszanych przez nią sprawach popełnianie czynów zabronionych i uczestnictwo w układzie skierowanym przeciwko jej osobie. Okoliczności sprawy wskazują jednak jednoznacznie, że jest to interpretacja bezpodstawną, nieoparta żadnymi obiektywnymi dowodami, co podkreślił także prokurator umarżający śledztwo.

W związku z powyższym Rada Miejska w Dąbrowie Górniczej uznaje skargę za bezzasadną.

Ponadto informuje się, że stosownie do treści art. 239 Kodeksu postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 2000 z późn. zm.) w przypadku, gdy skarga w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.